N°. 76. **A°. 1837.**

ZATURDAG, den 23sten SEPTEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 20 September 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 19 dezer, N°. 957/857, is tot TWEEDEN LUITENANT in de Divisie *Para* benoemd, de Vaandrig J. D. HORST, en tot VAANDRIG, de eerste Adjudant J. J. BONN.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
F. C. COBLIJN,
1ste *Commies.*

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 21 September 1837.*

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de na te melden Slaven; te weten:

JUAO PEDRO TAFARES, voor den Slaaf *Anthonie;* hem in eigendom toebehoorende.

JAN DANIEL DE MEINERTZHAGEN, voor den Slaaf *Henri;* hem in eigendom toebehoorende.

MERIE van SOESMAN, voor den Slaaf *Marius;* haar in eigendom toebehoorende.

FRANCISCUS PETRUS TRIEBELS, voor de Slaven *Heintje* en *Philippus;* hem en eigendom toebehoorende.

En

LOUIS SLOTENMAKER, voor den Slaaf *Charles;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
F. C. COBLIJN,
1ste *Commies.*

Militair Bureau.

Den 20 September 1837.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen is, bij Gouvernements-Order van heden N°. 267/22, bij de Schutterij van *Paramaribo* benoemd en aangesteld:

Tot TWEEDEN LUITENANT: HENDRIK SIMON ABENDANON, Adjudant Onder-Officier bij dezelve Schutterij.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

PARAMARIBO, *22 September 1837.*

De *Demerarysche* Couranten behelzen de volgende bedroevende tijdingen wegens den vreeslijken storm te St. Thomas en naburige Eilanden.

Op den 2den Augustus laatst leden heeft St. Thomas door eenen aldaar eerst uit het Noorden en Westen, en vervolgens uit het Westen en Zuiden gedurende meer dan drie uren woedenden verschrikkelijken storm, uiterst veel geleden. — Volgens de van daar ontvangene berigten zijn er alle huizen, zeer weinigen uitgezonderd, min of meer beschadigd; onderscheidene gebouwen zoo groote als kleine geheel omver gewaaid, boomen ontworteld, en alle de kaaijen vernield.

In de haven, zijn *zes en dertig* vaartuigen van hunne ankers geslagen en verbrijzeld, en slechts *zes* hebben den storm kunnen ontloopen.

Meer dan dertig menschen, hebben zoo te water als te land het leven daarbij verloren. —

Juist op het oogenblik dat de woede van het eene element eenigzins verflaauwde, tastte een ander de ongelukkige Kolonie aan; er barstte brand uit, waardoor de verwarring en onrust niet weinig werd vermeerderd, en men konde denzelven niet meester worden, dan na dat daardoor belangrijke schaden was aangebragt. —

Het Gouvernement heeft ten einde het leed door deze te zamenloopende onheilen veroorzaakt eenigzins te verzachten, brood, geld en gezouten eetwaren aan de lijders doen uitdeelen; deszelfs dankbetuiging afkondigende aan diegenen, welke zich bij deze gelegenheid verdienstelijk hebben gemaakt, en liefdadigheid en verdraagzaamheid aanbevelende. —

Te Puerto Rico zijn *veertien* vaartuigen van Spanje, *tien* van de Spaansche Kolonien, *zes* Amerikaansche, *twee* Deensche en *een* Fransch geheel vergaan. — Alle de kaaijen zijn beschadigd en *elf* personen omgekomen. —

Te St. Barthelomeus zijn 250 gebouwen vernield, en vele menschen hebben het leven daarbij verloren. —

Te St. Kitts is veel suiker gestrand en vergaan, onderscheidene vaartuigen met hunne ladingen zijn aan strand gedreven, en de brieven-boot, Schoener *Eleanor* heeft zoodanig geleden dat de Kapitein en het scheepsvolk verpligt waren dezelve te verlaten, niets anders dan een gedeelte van de brieven-zakken kunnende redden. —

St. Croix, Tortola en Nevis hebben insgelijks veel geleden.

Barbados is op den 25sten Augustus bedreigd geworden, van eene herhaling der onheilen, welke aldaar reeds zoo dikwerf zijn ondervonden; dezelve is echter gelukkigerwijze niet verwezenlijkt.

Verstolk van Soelen.

De *Algemeine Staats-Zeitung* van *Karelsruhe* behelst eene levens-beschrijving van onzen minister van buitenlandsche zaken, welke wij zullen mededeelen, om te doen blijken, hoe de verdiensten van dezen onzen minister ook buitenslands opgemerkt en gewaardeerd worden.

Bijaldien de staatkundigen rol, door Oud-Nederland gedurende de laatste zes jaren in de gebeurtenissen van *Europa* vervuld, zegt gemeld blad het bewijs geleverd heeft, dat het niet de geographische omvang, maar het uitgebreid gewigt der belangen, de ontwikkeling, de trap van beschaving en het beleid eener natie, mitsgaders het persoonlijk karakter en de handelwijze van den Regent is, hetwelk eenen Staat naar buiten achting en ontzag verschaft; dan is de staatsman, die in dat, tot meer dan de helft verkleinde Koningrijk aan het hoofd van het departement van buitenlandsche zaken staat, een luisterrijk voorbeeld, hoe de minister van een klein land rang en waardigheid onder de eerste diplomaten van zijnen tijd innemen kan, met eene overeenstemming van vriend en vijand, als misschien zelden in de geschiedenis wordt aangetroffen. De talenten, die de heer Verstolk van Soelen bezit, de uitmuntendheid van geest en karakter, welke in hem vereerd en bewonderd worden, zijn niet eerst door de stormen der Belgische revolutie en de bemoeijingen der Londensche conferentie ter beteugeling van dezelve, ontwikkeld en aan het licht gekomen; maar vele opmerkzame waarnemers van den loop des staatsbestuurs in vele landen van ons werelddeel hebben nooit zonder diepe overtuiging van de innerlijke waarde, en zonder stille hoogschatting van de kalm bescheidene verdiensten, het bedachtzame en wijze gedrag gadegeslagen, waardoor de genoemde minister sedert de aanvaarding van zijnen post zich steeds onderscheiden heeft.

De eigendommelijke nationale trek, die in alle bedrijven van het dagelijksche leven der Hollanders uitkomt, en in alle handelingen van het openbare leven overgaat; het goede, nuttige en groote zonder gedruisch te doen, en om courantenlof en uitbundigen roem zich niet te bekommeren, vertoont zich in Verstolk van Soelen gansch bijzonder gepersonifieerd. Hij had, toen hij met het vertrouwen van zijnen monarch geroepen werd tot het ambt, dat het einde zijner loopbaan uitmaakte, eene rijke geschiedenis achter zich, zonder dat te voren zijn naam buitenslands veel genoemd werd.

Jan Gijsbert Baron Verstolk van Soelen werd in den jare 1777 te *Rotterdam* geboren. Zijne jeugd viel in een tijd van verwikkelingen en partijstrijd, van stormen en rampspoed in het vaderland. Na de even dwaze als kostbare ondernemingen der patriotten, kwamen de invallen en overstroomingen van de Fransche revolutie. Vele jongelieden van eerzucht en talent konden het gereedelijk van zich verkrijgen, om de wet der noodzakelijkheid te volgen en zich met de overwinnaars van den dag te verstaan. Verstolk van Soelen behoort tot degenen, die slechts aan den ouden tijd van Oud-Nederland gedachten en hunne hoop op eene onbepaalde toekomst stelden. Om zich geheel rein van al het door vreemde bajonetten opgedrongene te houden, verliet hij het vaderland en nam de wijk naar *Duitschland*, alwaar, ondanks alle staatsberoerten en verguizing, althans de muzen eenen onverwoestbaren tempel der vrijheid behouden hadden. Inzonderheid was het *Göttingen*, dat hem, gelijk de meeste Hollanders, die opleiding op Duitsche universiteiten zochten, het meeste aantrok. Eene rij van uitstekende leeraars der geschiedenis en der staats-wetenschappen alsmede der regtsgeleerdheid versierde de *Georgia Augusta*. Wij noemen alleen Heijne, Slözer, Spittler, Heeren, Hugo, Martens, Reusz, enz. Onder hunne leiding zette hij de in *Holland* roemvol aangevangene studien voort, en de philologisch-historische rigting maakte bij hem, gelijk bij schier alle zijne landgenooten, die iets degelijks willen worden, den voornamen grondslag van het wetenschappelijk gebouw uit.

Daarna bezocht Verstolk ook *Kiel*, waar Reinhold, de beroemde leerling van den grooten Kant, eene menigte toehoorders tot zich trok. De voorstellen van dezen wijsgeer, mitsgaders verscheidene reizen door het noorden van *Europa*, en eindelijk een langduriger verblijf in *Engeland* voltooiden den kring zijner leerjaren. Na den vrede van *Amiens* eerst keerde hij naar zijn vaderland terug.

De regering van Koning Lodewijk Napoleon scheen aan hetzelve weder nationaliteit en inwendige welvaart te willen verzekeren, en zoo overwon dan eindelijk Verstolk zijne vaderlandsche bedenkingen, en trad in staatsdienst; eerst als regter bij het lagergerigt zijner vaderstad, vervolgens als lid van de departementale vergadering van *Holland*, en eindelijk als lid van den raad van bestuur van *Holland*. De Koning, op zijne kennis en talenten steeds opmerkzamer gemaakt, begon hem bijzonder vertrouwen te schenken, en in den jare 1809, gedurende zijn rampspoedig en gedwongen verblijf te *Parijs*, benoemde hij hem tot landdrost van *Gelderland*.

Eene gevaarlijke eer in het steeds hagchelijker tijdsgewricht. Verstolk had zich naauwelijks zijnen nieuwen werkkring eigen gemaakt en de algemeene genegenheid van de ingezetenen dier provincie verworven, of bij eene magtspreuk des Keizers werd de inlijving van het jeugdig Koningrijk *Holland* in het Fransche Keizerrijk bevolen, terwijl een genoegzaam aantal troepen kwam aanrukken, om aan dat besluit kracht bij te zetten.

Verstolk verlangde of bekwam van de regering te *Amsterdam* de noodige instructien en had den moed, toen het Fransche legerkorps onder Oudinot werkelijk *Gelderland* bezettede, een plegtig protest tegen deze daad van geweld, in naam der onafhankelijkheid van het Hollandsche rijk, naar het hoofdkwartier te *Nijmegen* te zenden. Het stuk werd oogenblikkelijk den Keizer toegezonden. Iedereen, en Verstolk inzonderheid, verwachtte gevangenzetting, vonnis van eene militaire commissie, deportatie of nog iets ergers. Doch *Napoleon* wist deze openbaring van een karakter, dat overigens in alles onbesproken was, op prijs te stellen. Hij riep na de eerste verwondering uit: de man heeft zijn pligt gedaan.

In plaats van de ongenade des nieuwen gebieders, viel hem de benoeming tot prefekt van *Vriesland* te beurt, een zeer gewigtige post, zoo wegens de bijzondere en moeijelijke geaardheid en denkwijze der ingezetenen van die provincie, wien nog veel Duitsch, bij den Keizer zoo zeer gehaat, aankleefde, als wegens de geographische ligging en aanraking met de naburige landen.

Verstolk had zich naar de omstandigheden geschikt, niet als onbepaalde vleijer van de zegevierende magt, en om met haar, uit eerzucht en eigenbaat te heulen, maar in de overtuiging, dat het thans juist aan geenen burger, die liefde tot het Vaderland, kracht om het goede te doen, en moed om het kwade af te weren, in zich bespeurde, vrijstond om zich aan 's landszaken te onttrekken, en een behagelijk Epikurismus, onder den schijn van hooghartige Stoische terughouding, te huldigen, waaraan zich zoo velen overgaven. Den prefekt gelukte het, alle bezwaren van zijnen post te overwinnen, en terwijl hij door onbepaalde toewijding aan de wezenlijke belangen zijns lands en vaste handhaving der oude zeden, gebruiken en regten der Vriezen hun volkomen vertrouwen won, gedroeg hij zich aan de andere zijde jegens de Fransche overheden met loyaliteit en waardigheid, beleid en gematigdheid, voorzigtigheid en bedachtzaamheid, kortom op eene wijze, dat hij ook dezer achting en welwillendheid verwierf. Zoo trad hij dan op en werkte en bewoog zich als een weldadig bemiddelaar tusschen de vereischten van den tijd en de behartiging zijner onderhoorigen. De gevolgen der vreemde heerschappij werden daardoor aanmerkelijk verzacht, en de grondstoffen der toekomstige vrijheid konden rustig en ongestoord tot aan het aanbreken van den geschikten dag zich ontwikkelen.

Nieuwe gelegenheid om zijne omzigtigheid en beleid, met standvastigheid en veerkracht gepaard, aan den dag te leggen, bood zich voor Verstolk aan, gedurende de hagchelijke omstandigheden, welke de bevrijding zijns vaderlands van het vreemde juk onmiddellijk vooraf gingen. Hoe zeer hij ook, in den grond van zijn hart, zich over den keer van zaken mogt verheugen, en welke vaderlandsche gezindheden voor de herstelling van *Oud-Nederland* hij in 't geheim koesteren mogt, liet hij zich nogthans tot geene overijling vervoeren, maar zocht door een stelsel van verzoening en gematigdheid, hetwelk alle partijen te stade kwam, alsmede door krachtdadige maatregelen alle wanorde te verhoeden, welke met dergelijke overgangen gewoonlijk verzeld gaan, en bij den fieren vrijheidsgeest der Friezen van eenen dubbel gevaarlijken aard zouden geworden zijn. Daarbij was de zegepraal der geallieerden nog niet volkomen verzekerd, en eene wederkeering van Napoleons krijgsgeluk behoorde ook, na den terugtogt der Franschen, in 1813, steeds tot de mogelijkheden, welke in 't oog moesten gehouden worden. Eerst na het aanrukken van de voorhoede der geallieerden verklaarde de prefekt zijne ambtelijke loopbaan voor gesloten: met geweer en pak tot den overwinnaar over te gaan, achtte hij zijner betrekking niet waardig, en wees derhalve alle uitnoodigingen ter voortzetting zijner ambtsbezigheden volstandig van de hand.

Dit gedrag, hetwelk door de generaals der geallieerden niet behoorlijk begrepen werd, berokkende hem derzelver misnoegen, ja zelfs tijdelijke gevangenschap, als een' hardnekkig aanhanger van *Frankrijk*. Doch de voorspraak der Friezen, welke de zaak als hunne eigene beschouwden en eene deputatie uit hun midden naar het hoofdkwartier zonden, bevrijdde hem spoedig weder. Intusschen hadden Zuid- en Noord-Holland de smadelijke ketens afgeworpen en de oude roemrijke oranjevaan geplant. Van nu af was *'s Gravenhage* het hoofdkwartier van alle echte vaderlanders.

De souvereine vorst van het herstelde Nederland wist Verstolks gedragingen en verdiensten even zeer als zijne talenten juist te waardeeren; hij droeg hem twee, in de toenmalige omstandigheden gewigtige posten op; hij werd namelijk tot gezant aan het Ruissische hof bestemd, en voorloopig tot bestuurder van het afgestane en tot groothertogdom verhevene land van *Luxemburg*, mitsgaders van de op den regter oever van de Maas gelegene, zoo oude als nieuwe Belgische provincien benoemd. Ieder beseft de groote moeijelijkheden, welke aan dezen laatsten waren verbonden, en deels in de betrekking tot de veldheeren der bondgenooten, deels in de stemming der ingezetenen, deels in het besef der onzekerheid van de nieuwe zamenstelling gelegen waren Verstolk wijdde zich met vrije en groote zelfopoffering toe aan de zaken van het bestuur dezer landen, en zag zich althans door de gevolgen in enkele takken beloond; meer te doen, belette de onstuimige en woelige tijd.

De tusschentijd der honderd dagen en de hernieuwde kampstrijd tusschen de bondgenooten en den wedergekeerden gebieder van Frankrijk, wiens hooftooneel de Nederlanden werden, vereischten eenen man van Verstolks doorzigt en karakter, om aan den eisch der snel wisselende omstandigheden te voldoen, en de moeijelijke pligten in den onzekeren toestand naar behooren te vervullen. Het gevaar voor Neêrlands heerschappij, en voor Verstolks gebied inzonderheid, was ook na den slag van *Waterloo* niet geheel geweken.

De uitgebreidde kennis van Verstolk in het wezen en beleid van den handel, gepaard aan de studien in 't staatsregt, die hij theoretisch en praktisch tevens gemaakt had, waren voor de belangen van zijn vaderland, welke hij eerlang aan het Keizerlijke hof had voor te staan, van groot gewigt. De loijaliteit van zijn karakter, het rustige en tevens vastberadene in zijne gansche houding, gepaard aan een helder en vaardig doorzigt van omstandigheden en zaken, die zich voordeden, namen zeer voor hem in, inzonderheid in die hooge kringen, waar men zulks weet te waardeeren. In Petersburg trof men die aan. Hij kweet zich van zijne taak tot volkomen genoegen van zijnen monarch, en zijne zending heeft niet weinig bijgedragen tot aanknooping en bevestiging van de vriendschappelijke en innige betrekkingen, waarin de beide dijnastien en regeringen tot heden gebleven zijn.

Verstolks gezondheid had, wanneer men ook de menigvuldige inspanning van den geest niet in aanmerking zou willen nemen, door het noordelijke klimaat zeer geleden en daardoor ontstond de noodzakelijkheid om zich in den schoot zijner familie te verhalen. Hij verwierf nog in den jare 1822 de verzochte terugroeping; doch kon de Koning niet lang zijne diensten ontberen, inzonderheid daar eene menigte verwikkelingen en rampspoeden, zoo wel ten gevolge van de groote handelskrisis van 1825, als de noodlottige overstrooming van onderscheidene provincien, den raad van zulke mannen onontbeerlijk maakten. Verre het grootste gedeelte van *Noord-Holland* werd in Februarij 1825 door den zeevloed verwoest; eene aanzienlijke en kort te voren nog zoo bloeijendo landstreek, binnen weinig uren, door de zee, waaraan zij eens ontrukt was, herovert en zoodoende de inspanning van menschelijke kracht en vlijt met éénen slag vernietigd. Menschen en vee werden de prooi van den dood of van onbeschrijfelijken nood. Even zoo leed het grootste gedeelte van *Overijssel* en *Vriesland* ontzettend. *Rotterdam* zelfs werd, binnen eenen tijd van naauwelijks vier en twintig uren, driemaal door overstroomingen in ontsteltenis gebragt, *Amsterdam* dankte zijne redding als aan een half wonder; maar eenige duimen hooger gestegen, had de verbolgene vloed het misschien geheel verwoest. Van *Texel* tot aan den uitloop van de Maas, werd alles, wat zich voordeed, weggespoeld. Bij *Antwerpen* was de Schelde niet minder verbolgen, de gansche beneden-stad werd onder water gezet en voor meer dan anderhalf milloen aan waren vernield. Het hart des edelen Konings leed niet weinig bij den aanblik van dezen gruwel der verwoesting en den nood van zijn getrouw volk. Hij zond daarheen, waar de nood het grootste was, en de heer Verstolk, wien zoo veel medegevoel en herinneringen aan *Vriesland* hechtten, ging, met volmagten, met troost en hulp voorzien, derwaarts, en regtvaardigde ook toenmaals geheel het vertrouwen des monarchs.

Hij rees er voortaan dagelijks meer in, en daar de laatste stand van de beroemde geschillen over de Rijnvaart, met de betrokkene oeverstaten en de interpreterende Congres-Mogendheden eenen staatsman juist als Verstolk vereischte, zoo zag hij zich nog voor het einde van 1825 geroepen aan het hoofd van het ministerie van buitenlandsche zaken, tot dus verre door den heer de Coninck bekleed. Het Rijngeschil maakte thans jaren lang het hoofdonderwerp uit van de diplomatieke werkzaamheid des Nederlandschen kabinets naar buiten.

Het is ons oogmerk niet, in de geschiedenis van hetzelve te treden, daar zij elders, uitvoerig genoeg behandeld, te lezen is. Verstolk stond in den kampstrijd, waarin men beurtelings beginselen en belangen inriep en gelden liet, met de gansche rustige kracht en volharding, aan zijne landgenooten eigen, en verdedigde het standpunt, waarvan de Nederlanden bij de behandeling van de zaak in geschil uitgingen, met eene bekwaamheid en redenkunst, die ook door de tegenstanders erkend werd

Men was in den jare 1822 na zevenjarig heen en weder reclameren, interpreteren en discussieren eindelijk op het middel van uitkomst geraakt, om zich te beroepen op de beslissing van de Mogendheden, welke de traktaten van *Parijs* en *Weenen* onderteekend en gewaarborgd hadden.

De beslissing viel tegen de Nederlanden uit, en de gezanten der drie Noordelijke Mogendheden vereenigden zich op het Congres van *Verona* met de bezwaren van den Hertog van Wellington; doch bleven de zaken tot het jaar 1826 op het oude punt, ofschoon men vroeger over beraadslagingen, welke te *Brussel* zouden plaats hebben was overeengekomen.

Gedurende de woeling en strijd, welke de Belgische revolutie vooraf gingen, had Verstolk zich buiten alle onmiddelijke aanraking met de vijandige bestanddeelen gehouden en meest tot den werkkring van zijn ressort bepaald, hoezeer hij in beslissende oogenblikken nooit achterbleef, en in den raad van state en van ministers, gelijk op het spreekgestoelte, datgene voorstond, wat hij meende te moeten voorstaan. Zijne gematigdheid en kalmte, gelijk zijn edele inborst, werden ook door de ergste menners der facties gewaardeerd, en hij was de eenigste minister, die bevrijd bleef van de verwijten en den hoon der oppositie en de vergiftigde pijlen, door haat anders op alle raadslieden der kroon in menigte afgeschoten. Natuurlijk komt hierbij in aanmerking de omstandigheid, dat zijne dienstzaken hem niet zoo volstrekt als zijne ambtgenooten in dat gevaarlijk perk bragten. Overigens behoorde hij geenszins tot degenen, die den partij-geest op eenigerlei wijze vleiden; en de lofspraak van een ondeugend, huichelachtig jacobinismus zich lieten gevallen, alleen om de eigene huid te beveiligen. Het blijft aan lateren tijd overgelaten de betrekking van Verstolk tot van Maanen, en de onderscheidene ministers van het binnenlandsche bewind, met welken omstandigheden en gebeurtenissen hem in aanraking bragten, naauwkeurig aan te toonen en te bepalen.

Het gedrag der Belgische tegenstanders jegens hem bleef ook gedurende het onstuimigste tijdvak der revolutie en gedurende den diplomatieken kampstrijd te *Londen* voortduren. Men sprak steeds met behoorlijke achting van hem in dagbladen en congres-zittingen; ook vermeed van de Weyer, wien de omstandigheden en Belgiens armoede aan staatswetenschappelijke talenten tot diplomatiek *factotum* van het September-Koningdom gemaakt hadden, iedere ontmoeting en wedstrijd, bij gelegenheden, dat of Verstolk zelf, of de gezanten met hem moesten te zamentreffen. Dat de Engelsche diplomatie, zelfs den achteloozen Palmerston niet uitgezonderd; respect voor een *karakter* en *talenten*, als die van Verstolk, blijken liet, spreekt van zelve. Uit de ten zijnen opzigte gedane keuze bespeurde men ook de eigenlijke en innerlijke bedoelingen van den Koning zelven, zonder wiens innige medewerking men zich geene staatshandeling van belang in de Nederlanden voorstellen mag. De minister van buitenlandsche zaken had over menig punt en menigen maatregel misschen eene andere of gewijzigde meening; doch de bekentenissen van de tegenwoordige lieden van den dag in Belgie, hoe de aanvallen tegen ministers en sijsthema altijd slechts een masker, en hun doel een geheel ander dan het openlijke voorgewende was, toonen ons, dat ook de gematigheid van Verstolk evenmin het oogmerk zou bereikt hebben, als van Maanens veerkracht, en waren het toch meest de tijdperken van het zachte en weifelend stelsel, welke de zaken der regering bedierven,

(*Het Vervolg en Slot hierna.*)

Advertentiën.

De HEEMRAAD der Divisie SARAMACCA, brengt bij deze ter kennis van belanghebbenden, dat na den derden October het *KANAAL VAN SARAMACCA*, tot hoofde van de noodige bedelving, nader Advertentie zal afgedamd worden, iedere *uitgenomen zeven* dagen van springgetij.

Paramaribo, den 20 September 1837.

De Heemraad voornoemd,

W. C. KENNEDIJ.

(32924) ☞ Er wordt ter aflading aangeboden *SUIKER* in ruiling tegen *KOFFIJ*.—Adres ter dezer Drukkerij.

(32925) GEORGE HENDRIK PICHOT vertrekt.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, het Schip *Dina Maria*, Kapt. A. AHLERS JR., naar *Amsterdam*; lading: 115 vaten en 1099 balen heele-, 17 vaten en 122 balen gebroken Koffij, 37 balen Schoone en 1 dito vuile Katoen en 63 balen Cacao.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & Co.